GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 11.

We Srzodę Dnia 6. Lutego 1799.

Z Bononii d. 7. Stycznia.

Przez miasto nasze przeszły świeżo 3 regimenta iazdy Piemontckiey, tudziesz ieden Monferatcki; przeznaczenie woyska tego iest niewiadome.

Armia jenerała Championnet wzmocniona odebranemi posiłkami liczy więcey niż 50,000 ludzi. Dotąd nieodebraliśmy pewnych wiadomości względem iey działań, od czasu cofnienia się woysk Neapolitanskich.

Donoszą z Ankony że obywatel Bussal jeneralny sekretarz i kommissarz konsulatu Rzymskiego wydał odezwę w ktorey oznaymuie, że armia Francuzka wielką ma potrzebę ołowiu, skałek, zgrzebia, i że przedmioty te w całym departamencie w rekwizycyą wzięte bydź maia.

Z Bruxelli d. 15. Stycznia.

Od kilku dni przybyła do departamentow naszych znaczna liczba woyska od Armii Mogunckiey; woyska te są przeznaczone do działania przeciw insurgentom. Insurgenci ciągle naydzielnieyszy usiłowaniom republikanow odpodaią, i codziennie prawie na iednym lub drugim mieyscu utarczki zachodzą. W parafiach, w ktorych nie pokazuią się insurgenci wielka panuie spokoyność; iednakowoż w departamencie Jemappe zdradliwe poruszenie zaszło i rząd do ostrych poruszyło śrzodkow. Od 3 dni przybyło tu 4 do 500 ludzi popisowych, ktorzy ku Renowi się udali.

Z Kadyx d. 20. Grudnia.

Odstąpieniem Angielskiey flotty od naszego portu nie długośmy się cieszyli. Dla południowo zachodniego wiatru, który ią na brzegi pchał, musiała opuścić wody Kadyxu i odstąpić blokady portu. Puściła się na morze i szła za wiatrem, który ią do ciesniny Gibraltaru pędził; lecz skoro się wiatry uspokoiły powrociła na swoie dawne mieysce, i stoi znowu przed naszym portem. Korzystano iednak z krotkiey iey nieprzytomności, bo dwa okręty ładowne merkuryuszem, które na moment pomyślny oczekiwały, wysłano pod okryciem dwoch fregat do Mexiku.

Z Turynu d. 9. Stycznia.

Insurrekcya w Montferacie iuż wstrzymaną została od woysk Francuzkich, tudzież gwardyi narodowey w miastach Asti, Albe, Aqui i Alessandryi. Rząd tymczasowy oświadcza przez swoią odezwę, iż woyska te i miasta dobrze się zasłużyły narodowi Piemontckiemu. Imiona tych, którzy w tey wyprawie poginęli wyryte będą na kolossie, który z tey okoliczności wystawionym zostanie. Rząd ostrzega sobie ukaranie dowodzców i sprawcow insurrekcyi, a imieniem narodu daie powszechne przebaczenie obywatelom, którzy czyli to przez niewiadomość, czyli przez zwiedzenie albo przymus do niey należeli.

Pomiędzy aresztowanemi iuż dowodzcami insurrekcyi i maiącemi bydź stawionemi przed kommissyą woyskową znayduie się bywsza margrabina Caraglio wdowa po P. St. Marsan.

Municypalność w Turynie na dniu 2 w przytomności tymczasowego rządu, jenerała Grouchy, woysk Francuzkich stoiących tu garnizonem i gwardyi narodowey Turyńskiey installowaną była.

Odezwa jenerała Grouchy pomiędzy innemi rozrządzeniami mieści i to w sobie, iż każde miasto lub wieś, w którey by rozlała się od tego czasu krew choć iednego Francuza lub patryoty, spaloną i zburzoną zostanie. Każde kupienie się natychmiast attakowane i rozpruszone będzie, a dowodzcy iego aresztowanemi i przed kommissyą woienną stawionemi zostaną. Parafie w Powiatach Albe i Asti i wszystkie te, które do rozruchow należały, będą obowiązane złożyć broń do rąk nayblizszego kommendanta Francuzkiego, a czyn ten posłuszeństwa zapewni im zupełne przebaczenie przeszłości. Te zaś które się temu sprzeciwią podpadną kontrybucyi i exekucyi woyskowey. Każda osoba w tych powiatach u którey po dniach tych znalezionoby strzelbę albo ammunicye woienne, rozstrzelaną zostanie. Wszyscy szlachta albo bogacze, którzy przekonani zostaną o podbudzanie ludu do rozruchow iako zakładnicy zatrzymani i do Francyi odesłani będą, a połowa ich dochodow skonfiskowaną zostanie. Przez wyrok tymczasowego rządu pod dniem 11 Niwos (31 grudnia) wzięto w rekwizycyą wszystkie zbytkowe konie w Piemoncie dla artylleryi Francuzkiey i Piemonckiey, oraz zapewniono rolnikow na rozpuszczoną wieść, że ich konie także wzięte będą, iż spokoynie przy nich zostaną. — Przez inny wyrok tegoż dnia odwołane iest prawo polowania warowane przez dawny rząd w niektorych dystryktach, zakazuie iednak ogulnie polowania od miesiąca kwietnia aż do lipca.

Z Londynu d. 18. Stycznia.

Złączenie Irlandyi z Anglią iest tu teraz naywiększą osobliwością. Oto iest cały tego układ: — W parlamencie kraiowym ma 32 parow Irlandzkich zasiadać, 28 świeckich do śmierci, a 4 duchownych koleyno z biskupow. Irlandzcy parowie, którzy nie będą od Irlandyi wybranemi, mogą w niższey izbie iak dotąd reprezentować Angielskie hrabstwa i miasta. Korona zostawia sobie prawo do robienia w Irlandyi parow, dla utrzymania stanu szlacheckiego aby nie upadł. Liczba miast Irlandzkich, które w niższey izbie kraiowego parlamentu reprezentować będą, nie ma przechodzić 100: każde wielkie miasto, których iest 42, wyszle iednego reprezentanta, a iedna połowa 108 małych

miast wyszlą do iednego parlamentu po iednym, a 2ga połowa do 2go parlamentu znowu po iednym. Liczba wszystkich reprezentantow będzie 98. Wice krol i iego dwor, wielki kanclerz, mowca, wyżsi urzędnicy stanu i wszystkie inne urzędy zostaną się tak iak są bez zmnieyszenia im pensyi. Appellacya od sądow poydzie do parlamentu. Irlandzcy poddani będą po wszystkie czasy rownych praw handlowych z Angielskiemi używać. Cła między obiema krajami będą zrownane, wszelako będzie miany wzgląd na rękodzieła Irlandzkie, ktore ieszcze w dzieciństwie zostaią. Prerogatywy iakich Irlandzkie rękodziela płocienne doznawały są zapewnione. Skarb Irlandyi zostanie osobny: W. Brytania i Irlandya odpowiedzą każda osobno za swoie długi i o zmnieyszenie ich starać się będą. Przyszłe wydatki Irlandyi będą stosowane do wydatkow W. Brytanii. Jeżeli przychody Irlandyi przeydą wydatki, będzie reszta na mieyscowe potrzeby lub na umorzenie długow użyta i albo też taxa iaka zmnieyszona.

Miasto Cork iest bardzo za złączeniem się, rownie iak Waterford i inne miasta, bo spodziewaią się na tym zyskać, ale w Dublinie wszystko iest przeciwne, boby się tam wartość domow &c. zmnieyszyła. Kupcy i rękodzielnicy Irlandzcy są za złączeniem. W Dublinie chcą w ten dzień kiedy wice kr. l względem złączenia do parlamentu poiedzie na domach porobić napisy, i one na wstążkach nosić: » Żadney unii! „

Rozpuszczono tu z Plimut d. 16 stycznia pogłoskę, że Bresteńska Francuzka flotta na morze wyszła; lecz same nawet oppozycyyne pisma trzymały to za rzecz zmyśloną. Przydano i to do tego, że Francuzi wyspę S. Marka wzięli; ale admiralicya nie ma żadney o tym wiadomości, i wczoray poszły tam rożne z Portsmut fregaty na mieysce powroconych ztamtąd woiennych okrętow. Na mieysce przybyłego nazad admir: Gardner, poszedł wczoray z Portsmut admirał Thompson do krążenia około Brest. — Krolewski okręt Cruizer został z Jarmut z 6 pocztami do uyścia Emzy wysłany, dla oddania ich tam na ląd, ale nie mogąc dla wielkiego lodu przy wyspach Borkum i Baltrum pod brzegami Fryzyi do lądu przystąpić, musiał nazad do Jarmut powrocić.

Rozpuszczono tu powtornie pogłoskę, że się Malta poddała, że Anglikom dostały się tam w ręce 1 liniowy Francuzki okręt i 2 fregaty, i że tę wyspę aż do pokoiu zatrzymamy; lecz wiadomość ta nie potwierdziła się ieszcze dotąd żadnym urzędowym doniesieniem. — W przylądku dobrey nadziei włożono na wszystkie tameysze okręty embargo, gdyż tam zamyślaią przedsięwziąć wyprawę na czerwone morze lub przeciw Francuzkim posiadłościom. — Xiążę Edward został rządcą Portsmut po P. William Picie — Z Chin oczekuiemy na tego roczney flocie przeszło 24 mill. funtow herbaty. — Z Lisbony donoszą pod d. 24 grudnia, iż dwa stoiące tam zagraniczne regimenta odebrały rozkaz do zaambarkowania się na śrzodziemne morze; lecz rząd Portugalski przeciwi się ich odpłynieniu, poki na mieysce 51 regimentu inny nie przybędzie.

Handel nasz wynosi teraz 16 mill. w beczkach okrętowych, a po Amerykańskiey woynie nie wynosił tylko 11 mill. — Słychać iż Xżę Portland złoży swoy urząd sekretarza stanu, a lord Camden go

otrzyma. — W Martynice uzbroiaią wyprawę przeciw Surinam. — Gwardye posyłaią stąd do Irlandyi. — Jenerał Fawiet złożył stopień jenerała adiutanta armii, a pułkownik Calvert na iego mieysce nastąpił. — D. 3 grudnia zgromadził się kongres Amerykański. — P. Tomasz Grenville udał się powtornie w swoią do Berlina podroż. - - Jenerał Stuart odebrał od króla order Bath. — Do końca przeszłego roku zabraliśmy w tey woynie 345 nieprzyiacielskich woiennych okrętow i 549 korsarzy.

Lord Camelford, brat żony sekretarza stanu, został tu iako więzień stanu z Dower przyprowadzony, gdzie się ostatniey soboty z iednym szyprem za 12 gwinеów zgodził, abygo do Francyi zawiozł. Szyper lubo nie znał podrożnego, iednak coś w tym widział podeyrzanego, i osądził za potrzebne donieść zwierzności. Gdy on wsiadł na łodź iuż tam byli ludzie pogotowiu, którzy go zaraz aresztowali. — Gabinet miał z powodu iego aresztowania kilka naradzeń. Dnia wczorayszego był znowu przed tayną radą słuchany, na którey się W. kanclerz P. Pitt, hrabiowie Camden i Liwerpole i P. Dundas znaydowali. Co raz bardziey pokazuie się iż on z patryotyczney gorliwości chciał się do Francyi przewieść. Jest to ten sam, który się w drodze do Botanybay o lod rozbił i na łodzi do przylądku Dobrey nadziei ratował. Gdy w zachodnich Indyach miał nad okrętem woiennym kommendę, zabił iednego z swych ludzi, ale był od zaboystwa z chwałą uwolniony. Ma w cale sobie właściwy charakter, nosi duży trzech rogaty kapelusz na wystrzyżoney nisko głowie, &c. Wielu porownywa go co do smiałości w przedsięwzięciu z P. Sidney Smith.

W prywatnym liście z Bayonny dowiaduiemy się, że w krainach Bearn, Bigore i wzdłuż Pireneow aż do Foix dla nieznośnych rekwizycyy wybuchła insurrekcya. Jenerał Augereau, który armią przeciw Portugalii na granicach kommenderuie, ogłosił ten kray w stanie oblężenia i posłał tam 18,000 ludzi, coby zdawało się dowodzić, że musi bydź wielki rozruch.

W sobotę odebraliśmy listy z Bay Honduras, że Hiszpanie tę naszą osadę attakować mieli. Rząd nie odebrał w tey mierze żadnych depeszow. Attak ten iest rożnie opisywany, ale to zdaie się bydź naypodobnieysza, że go Hiszpanie na końcu sierpnia przedsięwzięli. Dawniey czynili iuż Hiszpanie lądem po kilka razy attaki, ostatnio przedsięwzięli z wody w 30 okrętow rożney wielkości i po dwu godzinney bitwie zostali odpartemi. My nie mieliśmy tylko iednę szalupę Merlin od 18 armat pod kommendą kapitana Moss, któremu osada wiele iest obowiązana. Hiszpanie gotowali się na ten attak przez 18 miesięcy, i siła ich lądowa miała do 15,000 ludzi wynosić. Nasza zaś cała moc nie składa się tylko z 1200 ludzi, między którėmi 200 było regularnego woyska.

Z niedochodzenia Hamburskich poczt, spadły niektóre artykuły towarow w kompanii wschodnich Indyy znacznie w cenie. — Lord Duncan podobno iuż na morze nie poydzie; admirał Dickson będzie miał na iego mieyscu kommendę. — Na ostatnie ważne depesze lorda St. Vincent posłano odpowiedź ostatniey srzody na woienney szalupie Pitt. — Poniesione straty przez króla Sardyńskiego są przyczyną, że nie posłał pieniędzy na utrzymanie tuteyszey

Sardyńskiey kaplicy, i ta od nowego roku iest zamknięta.

Ostatnie Amerykańskie papiery donoszą, że duch partyi w tym kraiu do naywyższego wznosi się stopnia, i rządca Wentwortu proszony był więcey iak od 200 familiy z iednego tylko miasta Neu-Łamshire, o pozwolenie przeniesienia się do Angielskiey nowy Szkocyi. — Z Jarmut poszło kilka Rossyyskich woiennych okrętow do Nore. — Nasze woienne okręty zabrały Francuzkich korsarzy Impromptue i Rosée, każdy od 14 armat, la Vengeance i Minerve każdy od 16 armat i Francuzką korwetę Buonaparte od 18 armat i 175 ludzi. Okręt nasz liniowy Medusa został d. 22 listopada na brzegi od wiatru zapędzony, i obawiamy się aby nie zginął. Korsarz nasz Daphne został od 4 Hiszpańskich fregat wzięty i do Kartegena zaprowadzony.

Armia nasza będzie teraz znacznie pomnożona. — Kapitan Sidney Smith przybył na okręcie Tygrys do Gibraltaru, i z tamtąd w dalszą się podroż udał. — Kapitanowie Thompson i Berri zostali od sądu woyskowego, względem poddania się okrętu Leander, z pochwałą za niewinnych uznani. — Lord Macartney, rządca przylądku dobrey nadziei, otrzymał od rządu pozwolenie powrocenia dla poratowania zdrowia do Anglii. — W Jamayce okazała się niestety znowu gorączka żołciowa. — Wyznaczona kommissya do oznaczenia opłaty 10 procentow od przychodow, postanowiła, iż ostatnie 3 lata będą wzięte za skazowkę do postanowienia tego podatku. — Admirał Nelson przysłał d. 1 grudnia wiadomość o wzięciu d. 28 listopada wyspy Gozzo przy Malcie. Garnizon tamteyszy 217 ludzi wynoszący został do Francyi odesłany, i Neapolitanską banderę tam zatchnięto. Nelson spodziewa się w krotce o wzięciu Valetty donieść.

Ignacy Maurycyusz Spillard, sławny wędrownik pieszy, powrocił z swoich podroży, i poydzie z Dublina do Ameryki. Uszedł iusz pieszo 89,000 Angielskich mil, dla czynienia w swoich podrożach tym pewnieyszych dostrzegań w botanice i mineralogii, i dochodzenia źrzodeł i zwrotow rzek.

Z Włoch d. 16. Stycznia.

Z Turynu donoszą pod d. 4 stycznia, że jenerał Joubert nakazał powszechne rozbroienie Piemontczykow, co iest dowodem, że Piemontczykowie nie bardzo są przywiązanemi do teraźnieyszego porządku rzeczy, i do swych opiekunow. W 7 pierwszych miastach Piemontu postanowiono także trybunały wyższey policyi dla ukarania nieprzyiacioł oyczyzny. — Liczbę woysk Piemontckich przeszłych na żołd Francuzki, podaią 10 do 12,000 ludzi.

W prywatnym liście z Turynu pod dniem 10 grudnia piszą co następuie: " Takim samym sposobem staliśmy się republikanami, jak Moliera bedoarz stał się doktorem. Francuzi przymuszaią nas do republikanismu, a uczucia nasze są za roialismem: w całym Piemoncie przygłuszaią wykrzyki: Niech żyie Krol! słabe głosy wolności i rowności, ktorych my nie mamy żadnego albo przeciwne wyobrażenie. Francuzcy jenerałowie oświecaią nas w tym punkcie karabinami i bagnetem, lecz oświecenie to więcey sprawia hałasu niżeli przekonania. Raczey należy się śmiać, aniżeli burzyć, kiedy przypa-

trzemy się ludziom, którzy nad nami panuią. Municypalność nasza iest szczegulnieyszą mieszaniną, złożoną z 5 adwokatow, 1 chemisty, 1 medyka, 1 siedlarza 1 szewca, 3 kupcow i 5 bywszych szlachty. Tymczasowy nasz rząd nie iest lepiey dobrany, chociaż ma na czele swoim hrabiego de Galli, bo ten dla tego iedynie został do niego wezwany, iż iego nazwisko ma coś do naswiska Gaulow podobieństwa. — Z resztą przekupki przyklasły rewolucyi, i jenerała Joubert obywatelską koroną uwieńczyły. Jenerał ten odiechał iuż od nas, a jenerał Grouchy rozkazuie Piemontowi; iest on bardzo pilny w czynieniu porządku w naszym zamięszaniu. Gdy się dowiedział, że Francuzcy officyerowie niektóre rekwizycye w naszym mieście naznaczyli, zakazał takowych iak naysurowiey, i to iest pochwały godne, bo procz rządowych nie będziemy się mieli przyczyny innych obawiać. „

Gdy obywatel Melzi d'Erile nie przyiął urzędu dyrektora Cysalpińskiey rzepltey, został na mieysce iego obywatel Vertemate d. 9 stycznia mianowany. Nio wiadomo ieszcze czy obywatel Mareschalchi, który się w Wiedniu znayduie, przyymie piąte dyrektora mieysce.

W rzeczypospolitey Cysalpińskiey ma znowu bydź 6 mill. liwr. pożyczki, i 4 mill. liwr. nadzwyczaynego podatku naznaczone. — Względem ustawy o rekrutowaniu iest cały kray w poruszeniu, a w niektorych częściach przyszło nawet do otwartego buntu. Ciało prawodawcze widziało się iuż przymuszone do osłodzenie wspomnioney ustawy, lecz treść iey została nienaruszoną, i 9000 młodzieży będzie wybraney.

Zimno w wyższych Włoszech iest ciągle mocne. W Medyolanie był mroz pod 13 punktem lodu. Rzeka Po rozlała się na 2 mile i rozerwała most przy Piacenca. — Krol Sardyński przybył dnia 12 stycznia do Bononii.

Francuzki jenerał Miollis, który Francuzkiemi woyskami nad brzegami Liguryi i woyskami Liguryyskiemi kommenderuie, wszedł dnia 1 stycznia do Massa, osadził potym Toskański wąwoz Salto de la Cervia, a dnia 2 i 3 wszedł do Luki, gdzie iuż także był jenerał Serrurier z Pistoia przybył. Przed nadeyściem ostatniego, oznaymił rząd Lukański, że Francuzi iako przyiaciele przychodzą; lecz zaraz po przybyciu jenerała Serrurier nałożyli 5000 cekinow, które w trzech godzinach zapłacone bydź musiały, a 2 mill. liwr. nakazali sobie w dwoch miesiącach złożyć; procz tego musiano im dostawić 5000 par trzewikow, 5000 sordutow, wszystkę artylleryą i broń rzeczypospolitey oddć. Znayduie się ich tam 5000, a drugie 5000 maią ieszcze przybydź Zdaie się, iż Francuzi chcą z Luki mieysce zbroyne uczynić, dla znaydowania się w bliskości Liworna, aby to miasto, ieżeli do powszechney we Włoszech woyny przyydzie zaras osadzić. — Wszystkie Toskańskie woyska, które się ieszcze w Florencyi znaydowały, dostały rozkaz do udania się do Liworna, a w Florencyi czyni milicya służbę.

Z Rzymu donoszą pod d. 26 grudnia iż z rozkazu jenerała Championnet następuiące rosporządzenie ogłoszono: " Ktokolwiek obrazi żyda na ciele lub maiątku w rzeczypospolitey Rzymskiey, będzie rozstrzylany. Bogaci obywatele Rzymu

zapłacą natychmiast 100,000 talarow wynadgrodzenia. Miasto lub wieś, w ktorych do Francuza strzelą maią bydź zrabowane i spalone. Każdy mieszkaniec, ktory z bronią w ręku schwytany zostanie, ma bydź na mieyscu rozstrzylany. Każda gromada w rzeczypospolitey Rzymskiey pośle 2 zakładnikow do Rzymu. Xięża odpowiedzą swym życiem za poruszenie ludu w każdym mieyscu. Wszystka broń musi bydź bez wyiątku do zamku S. Anioła odniesiona. Polowanie iest na czas nieiaki zakazane. „

Podług wiadomości d. 2 stycznia, został tam kawaler Valentini, Neapolitanczyk, z kilku Rzymskiemi szlachty, ktorzy lud przy wniyściu Neapolitanow przeciw Francuzom podbudzili i przywodzili, przez sąd woyskowy na śmierć skazany i rozstrzelany. — Wydane także rożne rozrządzenia przeciw lichwiarzom, przeciw włoczącym się żołnierzom, przeciw tym mieszkańcom Rzymu ktorzy broni swey nie złożyli i cudzoziemcom. W Rzymskim spisuią wszystko zboże, &c. Zamięszanie, nędza i niedostatek zdaie się, iż tam do naywyższego stopnia doszły.

Miasto Viterbo, gdy na ostateczne wezwanie oddało klucze swoie, zostało oszczędzone. Więcey iak 1500 chłopow z pobliskich okolic znaydowało się w nim uzbroionych, których rozbroiono i do domow odesłano. Znaleziono tam wszystkich w niewoli trzymanych Francuzow, i tych zaraz uwolniono.

Uwięzienie kawalera Ruffo w Rzymie nie było długie, ponieważ Francuzki ambasador Lacombe St. Michel wnet po nim do Rzymu przybył, i iemu pozwolono do Neapolu się udać.

Burzliwy i deszczowy czas, ktory przez 8 dni trwał, wstrzymał cokolwiek postępy Francuzkiey armii w Neapolitańskim. Tymczasem ściągnął jenerał Championnet wszystkie woyska do siebie z Rzymu i innych okolic, tak iż w Rzymie d. 8 stycznia tylko gwardya narodowa zastępowała publiczną służbę. D. 24 grudnia znaydowała się Francuzka głowna kwatera w Terracina; d. 25 przybył jenerał Championnet do Rzymu, ale d. 26 powrocił zaraz do armii. D. 29 była głowna kwatera w Veroli, a d. 30 w Arpino. W tym dniu poddała się Gaeta, a d. 1 stycznia weszła Francuzka armia do Kapua. Tymczasem zdobyło lewe skrzydło armii pod jenerałem Lemoine d. 23 grudnia Pescara nad Adryatyckim morzem, a d. 24 Chieti, przez co otwarło sobie drogę do obydwoch prowincyy Abruzzo. W zdobyciu tym iednak ponieśli Francuzi podług ich własnego wyznania, nie małą stratę: jenerał Rusca został przy rekognoskowaniu w niewolą wzięty, a jenerał Point śmiertelnie raniony.

Podług Francuzkich doniesień opuścił krol Neapolitański, krolowa, krolewska familia i cały dwor d. 22 grudnia miasto Neapol. Zaambarkowali się na admirała Nelsona Angielski okręt, na Neapolitański ieden woienny i wiele przewozowych, i d. 26 stanęli w porcie Palermo. Powietrze było bardzo burzliwe i podroż mieli niebespieczną.

Z Szwaycaryi d. 16. Stycznia.

Co raz bardziey przeświadczamy się, iak wiele zachodzi trudności z powodu rożnicy ięzykow w Helwecyi w wydawaniu ustaw, ktore w dwoch ięzykach muszą

bydź pisane, i w obydwoch za originały uchodzić. Niemal co dzień odsyła senat wielkiey radzie rezolucye nazad dla zachodzącey w Francuzkim i Niemieckim tłomaczeniu rożnicy. Senat wezwał niedawno wielką radę do obmyślenia sposobow, jakby tey niedogodności zapobiedz, i rozumią, że w krótce Niemiecki ięzyk będzie za ięzyk narodowy uznany, z którego na inne dopiero tłomaczyć będą.

Znayduiący się w Lucernie Cysalpińskiey rzeczypospolitey minister, oznaymił ministrowi Helweckiemu zagranicznych związkow d. 9 t. m. że iego rzeczpospolita królowi Neapolitańskiemu woynę wypowiedziała. — Francuzki kommissarz Rapinat znayduie się w Lucernie. Niedawno kazał resztę głownego Szwaycarskiego magazynu sprzedać, co się ludowi bardzo nie podobało. Przed wniyściem Francuzow do Szwaycaryi zamykał w sobie ten magazyn 25,000 worow zboża. Teraz obawiaią się niedostatku zboża. — Siedem członkow przeszłego rządu, dawniey bogaci ludzie, musieli z powodu teraźnieyszych okoliczności zbankrotować.

Z Rasztadt d. 17. Stycznia.

Dekret Kommissyi Cesarskiey do Deputacyi Rzeszy.

"Kommissya Cesarska zważaiąc niespokoyne milczenie iakie zachowuią ministrowie rzeczypospolitey Francuzkiey względem naglącey treści noty deputacyi Rzeszy pod d. 31 grudnia, miała na dniu 13 z ministrami Francuzkiemi rozmowę, dla dowiedzenia się do iakiego punktu dopełnili swoich przyrzeczeń, które dali pod d. 12 grudnia względem żądanych środkow dążących do ulżenia ciężarow prawego brzegu Renu.

" Ministrowie Francuzcy oświadczyli, iż z swey strony punktualnie dopełnili przyrzeczenia danego w nocie pod d. 12 grudnia (21 Frimaire) ponieważ polecili szczegulnieyszey uwadze rządu swoiego przedmiot, o który rzecz idzie; lecz że żadney ieszcze w tey okoliczności odpowiedzi nie odebrali, nie są przeto w stanie dadź kommissyi Cesarskiey dokładnieyszego oświadczenia. — Kommissya Cesarska śpieszy się z udzieleniem deputacyi Rzeszy tey odpowiedzi, tak mało zaspakaiaiącey.

W Rasztadt 16 Stycznia 1799.

F. G. C. hrabia *Metternich. Winnebourg.*

Deputacya Rzeszy uznała, iż nie potrzeba składać sessyi w okoliczności ostatnich depeszow seymu w Ratysbonie.

Kuryer wyprawiony dnia 3 t. m. do Wiednia, z dwiema ostatniemi notami Francuzkiemi nie powrocił ieszcze (dnia 7 t. m. w Wiedniu stanał). Mniemaią tu, iż odpowiedź, którą przywiezie załatwi zagatkę względem pokoiu lub woyny. Hrabia Lehrbach uwiadomił ministrow Francuzkich, iż notę ich natychmiast dworowi swemu przesłał.

Z Hagi d. 19. Stycznia.

Batawski dyrektoryat nadał sobie także stroy: ten składa się z czarney sukni zwyczayną formą z bogatym złotym szyciem, trzech rogatym kapeluszem z białem piorem i trzech kolorową szarfą. — Jenerał Daendels ma bydź do iakiś wyprawy użyty, którey cel ieszcze nie iest wiadomy, ale czynią do niey w rożnych mieyscach, a nawet i w Texel uzbroienia.

DODATEK

DO № 11.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Srzodę Dnia 6 Lutego 1799.

Z Genui d. 8. Stycznia.

Dyrektoryat przesłał do ciała prawodawczego pod dniem 4 poselstwo, w ktorym mu donosi, iż przełożenia iego u dworu Londyńskiego w zamiarze nakłonienia go do zaprzestania nieprzyiacielskich krokow przeciw brzegom Liguryyskim, bezpożytecznemi były. Stosownie do tego żąda aby był upoważnionym do wspierania przez wszelkie sposoby, iakie za przyzwoite uzna, działań armii Francuzkiey we Włoszech. Ta propozycya w wyrok zamienioną została.

Wyiątek z listu obywatela Kercy konsula rzeczypospolitey Francuzkiey w Livornie d. 17 Nivos (6 Stycznia). Do obywatela Belleville sprawuiącego interessa w Genui.

"Posyłam, Moy kochany kollego, kopią wyznania kapitana Raguzańskiego, który tu z Palermo w 4 dniach przybył. Gdy wiadomość o oddaleniu się króla z Neapolu do Sycylii, nie doszła iescze do Florencyi, przez sztaffęte posełam ci ią. Pozdrowienie i Braterstwo.

Podpisano *Kercy.*

Kopia. Jan Gobolovich kapitan Raguzański polakry pod imieniem S. Jana Chrzciciela w dniach 4 z Palermo przybyły, wyznaie: że dnia 26 grudnia, okręt admirała Nelson, iedna fregata Angielska i ieden okręt Neapolitański pod rozkazami Caraccioloi wiele przewozowych statkow tak Angielskich iak Neapolitańskich przybyły do Palermo. Król Neapolitański z częścią swoiey familii znaydował się na okręcie admirała Nelson, reszta zaś familii królewskiey znaydowała się na okręcie Neapolitańskim, a na statkach była wielka

liczba familii Neapolitańskiey szlachty. Upewniaią że Król Jmć powróciwszy do Neapolu, po nieszczęśliwym wypadku kampanii w Państwie Rzymskim, znalazł wielkie zamieszanie, które przystaczało się na poruszenia insurrekcyyne, że nie sądząc się bydź bespiecznym zaambarkował się natychmiast wraz z swoią familią dla udania się do Sycylii, że płynąc z Neapolu do Palermo król i iego familia wielkiey doświadczyli burzy, i że ieden królewski syn lat 10 maiący, który iuż był słaby nie mogł wytrzymać przykrości podroży morskiey i umarł przed wniyściem do portu. Że cała marynarka Neapolitańska oczekiwana była w Palermo i Messinie, i że w momoncie opuszczenia Neapolu przez króla, wyszły 3 fregaty do Livornu, gdzie miały zabrać garnizon Neapolitański, tam się znayduiący. Że nakoniec woyska Francuzkie szybkim krokiem dążą do Neapolu, zkąd wysłano iuż wielu kuryerow do Paryża, tudziesz deputowanych maiących zlecenie negocyowania imieniem Krola o pokoy, ieżeli ieszcze ten zawartym bydź może.

Z Portu dnia 6 Stycznia 1799.

Podp: *Spadini pierw. porucz.*

Zgodno z Oryginałem.

Belleville.

DONIESENIA.

Kommissya C. Kr. pełnomocna zadworna ogłasza ninieyszym, że dobra Krolew. miasta Olkusza w bywszym Woiewodztwie Krakowskim na dobrych, urodzaynych gruntach w odległości kilku mil tylko od Krakowa położone, mianowicie: Zurada, Starczynow, Witeradow, Zalipie, czyli Podlesie, i Parcze dolne, ktore podług niedawno wyciągnionego inwentarza 4020 zł. ryń. rocznie przynoszą, 21 marca przyszłego roku na trzy lata, to iest: od 24 czerwca 1799 do 23 czerwca 1802 pod zwyczaynemi warunkami, i z tym ostrzeżeniem, iż do końca maia przyszłego roku przynaymniey całoroczna summa arendowna w gotowiznie złożona zostać powinna, przez licytacyią w dzierżawę puszczone będą.

Lustracye, czyli oszacowanie tych dobr można w urzędowey Kancellaryi Ces. Kr. administracyi dóbr rządowych przeyrzeć.

Zaś licytacya sama 21 marca przyszłego roku w urzędowey kancellaryi C. Kr. dyrekcyi powiatowey Olkuszowskiey o zwykłey godzinie odprawiać się, a summa 4020 zło. ryn. za cenę fiskalną na pierwsze wywołanie przyięta będzie.

Gdy oraz pewna liczba czerwonych bukow z Mieyskich Olkuszowskich lasow, w pomnieyszych nawet działach przez licytacyą przedawana będzie, więc chcący dzierżawy lub drzewa nabyć na zapowiedzianey licytacyi stanąć nie zaniedbaią. W Krakowie d. 14go Grudnia 1798.

Z Cesar. Król. pełnomocney Kommissyi zadworney Galicyi zachodniey.

Antoni Lużan.

J. Ces. Kr. Mosci prefektura Złocka uwiadomia, że te nastempuiące dochody przez licytacye w arendę puszczone będą iako to:

Na dniu 5tym Marca roku teraźnieyszego w Piorkowie w pomieszkaniu, tamteyszego J. MPana dzierżawcy, dwie huty Potaszowe każda o dwoch kotłach do Państwa Piorkowskiego należące od 1go lipca 1799 aż do ostatniego października 1802 na 3 lata i miesięcy 4.

Cena fiskalna od dwoch kotłow, ... 300 Ryń.

Na dzień 15ty Marca potym propinacye do Osieka należących mieysc iako też 4 młyny w kancelaryi prefektury Złocki na rok ieden i miesięcy 4 od 1go lipca 1799 aż do ostatniego października 1800.

Cena fiskalna.

Propinacya w Osieku	600 ryń.		w Więzownicy	580 --
Na Woytostwie tama	150 --		w Czaykowie	665 --
w Długołece	200 --		w Strzegomiu	250 --
w Pliski i Sucby Woli	400 --	3	Młyny we Więzownicy	200 --
w Bukowy	110 --	1	detto w Czaykowie	100 --

Na ktore dni naznaczone ochotę maiących arendować z tym dodatkiem zaprasza się, aby się za opatrzyli 10tą częścią ceny fiskalny zadatku, który przed licytacya do rąk kommissyi złożony bydź ma.

O resztę kondycyach tey arendy można co dziennie, w tuteyszy kancelaryi Złocki wiadomość powziąść. W Złoty dnia 10 Stycznia.

Jan Nawratyl.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Fabianowi i Maryannie Szaniawskim małżonkom: że Pan Adam Jankowski u sądow tych o exekucyą w rzeczach ruchomych końcem odebrania summy 1000 zło. pol. z prowizyą, żałobę na nich podał i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie oni zostaią, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych, znayduią się, onymże patrona tuteyszego Pana Hołowkę z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym procefs ten, podług ordynacyi sądowey, rozpocznie się i ukończony będzie, oni przeto edyktem niniejszym tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym to sami się stawili, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używali, ktore do swey obrony za nayskutecznieysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie, niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą podług opiewu C. K. Praw samiby sobie przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.
Olechowski.
Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey. W Krakowie d. 7. Stycznia 1799.

Per Magistratum Cæs. Reg. civitatis Lublinensis medio præsentis Edicti hisce insinuatur. Quod cum Excelsum Cæs. Reg. appellationum Tribunal, mediante sui dispositione dd. 10 augusti, & præsent 25 ejusdem a. c. ad Nro: 2483. emanatæ, ordinaverit hujatem magistratum ad causam concursorialem, olim Jacobi Certowicz pro judice delegato constituere. Jam autem ex parte hujatis magistratus, in sequelam præmifsæ Excelsi Appellationis dispositionis, fine tentandæ inter Agnethem primo Certowiczowa; olim Jacobi Certowicz Consortem, secundo adpræsens voto Culicka, & creditores illius amicabilis compositionis, medio resolutionis dd. 31 augusti a. c. ad Nrum: 721 emanatæ, terminus pro die 26 septembris a. c. hora 9 matutina ad horum comparendum præstitutus, unaq; eidem debitrici Dnus. Mathias Czarnocki advocatus qua curator ad Lites constitutus sit, præmifsusque primus terminus ad petitionem nonnullorum creditorum certovicianorum, tum reflexe ad relationem magistratus Casimirien: medio subalternæ hujatis resolutionis dd. 25 septembris a. c. ad Nrum: 887 & 888 editæ, usque ad diem 30 octobris a. c. prorogatus extiterit. In quo etiam incidenti subalterno termino, cum ab Agnethe primo Certowiczowa, secundo ad præsens Czulicka Causam hujus concursus promovente sub prothocollo pro perceptione creditorum asumpto nulla insinuatio facta, & de ejus ubicationis loco nihil hic notum habeatur. Ideo illa hisce eum in finem admonetur, ut illa pro die 15 februarii 1799 hora 9 matutina hic judicii compareat, vel suprafato curatori Dno Mathiæ Czarnocki, si quæ forte habuerit juris adminicula tempestive, transmittat vel denique alium quempiam mandatarium constituat, & huic magistratui denominet, ac pro ordine præscripto ea juris adhibeat media. quæ ad sui defensionem efficacia efse judicaverit, utpote quod secus adversæ fors cunctationis suæ sequellæ sibimet ipsi sunt imputandæ. Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris leges. Datum Lublini die 7 Decembris 1798 Anno.

Franciscus Krabef, mp.
Jacobus Lewandowski, mp.
Mathias Greber, mp.

Ex Consilio Magistratus Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis.
Franciscus Krepski, mp.

C. K. Sądy szlachekie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Fabianowi i Maryannie małżonkom Szaniawskim: że Pan Adam Jankowski u sądow tych, o summę 38 czer: 9 zł. Pol. żałobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości gdzie się obżałowani znayduią, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych zostaią, onymże patrona tuteyszego Pana Miłkowskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym procefs ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszem tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest dnia 30 Marca 1799 roku sami się stawili, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili i podług przepisu tych śrzodkow Prawa używali, ktore do obrony swey za nayskutecznieysze osadzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką nie dogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, podług opiewu C. K. Praw sami sobie przypisać winni będą.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądow szlach; Galicyi zachodniey. W Krakowie d. 7 Styczuia 1799.

Elsner.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem wierzycielom Pana Michała Chrościńskiego zrzekaiącego się czyli ustępuiącego dobr swych: że końcem wyznaczenia, podług §. 482 ordynacyi sądowey rozdziału XXXIII, dłużnikowi dobr ustępuiącemu żywności iemu należącey się, dzień 6 kwietnia na godzinę 9 z rana naznaczony iest; na ktory dzień i godzinę wierzyciele stawić się maią, aby opatrzenie żywności dłużnikowi obmyślili. Wierzycielom zaś zapisy na dobrach maiącym wiadomo się czyni, że Radomski komornik Mirecki delegowanym został, ażeby niezwłocznie do dobr Bierwce i Wola Bierzwiecka Pana Michała Chrościńskiego, do których pod dniem dzisieyszym w Tuteyszym sądzie konkurs iest podniesiony, ziechał, i w przytomności tak tymczasowego kuratora massy Pana Ignacego Nestorowicza, iako i dłużnika przyzwanego inwentarz całego tak ruchomego iak nieruchomego maiątku, nie mniey inwentarz gruntowy dobr spisał; dobra te, przyzwawszy detaxatorow Panow Kazimierza Popiela i Jana Kantego Wasowicza, uwiadomiwszy wprzod wierzycielow zapisy na dobrach maiących, podług rozdziału XVII. i §. 99 i następuiących ordynacyi sądowey oszacował; żeby nadto rzeczy ruchome do massy zadłużonego, iako iego własne, należące iakiekolwiek i gdziekolwiek znayduiące się odzienie potrzebne i sprzęty domowe wyiąwszy przez znaiących się na tym dał otaxować, potym zapieczętowane, albo w mieyscu pewnym i bezpiecznym pod własną odpowiedzią złożył, albo komu trzeciemu, zachowuiąc iednak ostrożność bespieczeństwa, za rewersem do przechowania oddał; gdyby zaś niektore zepsuciu podpadały, żeby takie z osobna spisał, i podług §. 91 ordynacyi sądowey, ogłosiwszy wprzod licytacyą, w przytomności kuratora massy więcey daiącemu sprzedał, a zebrane pieniądze niemniey kleynoty i dokumenta na summy czyli obligacye, po między ruchomościami znayduiące się, do depozytu sądowego wniosł; ażeby oraz dobra wspomnione tymczasowemu Panu kuratorowi w administracyą oddał, dzień takowey tradycyi przy dokończeniu inwentarza wyraził, i dla większey wiary oddanie tychże dobr, kuratora podpisem stwierdził. W Krakowie dnia 18 Grudnia 1798.

Jozef de Nikorowicz.
Gellinek.
W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniey Galicyi
Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem Panu Wincentemu z Makomaz Makomackiemu: że adwokat prowincyonalny Onufry Męciński u sądow tych, o prawo własności do prowizyi od summy 12265 zł. pol. u Leonarda Kossakowskiego będącey końcem wynadgrodzenia kwoty 13 czer: zło., żałobę na niego podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy w cale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, iemuż Panu Makomackiemu, patrona tuteyszego Lieblcha, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten, podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 30 marca 1799 roku o godzinie 9 z rana do ustney rozprawy, sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi; ile że w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.
Jos: de Cronenfels.
Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey
w Krakowie d. 14. Stycznnia 1798.
Elsner.

Zofia Woydalina we wsi Tonie przy Krakowie leżącey, opuszczona w roku 1790 z czworgiem dzieci od męża swego Jana *Woydały*, gdy przez ten przeciąg czasu nie ma żadney o nim wiadomości, uprasza publiczności, ieżeliby kto miał iaką o nim wiadomość czy zyie lub umarł, lub gdzieby się znaydował, aby z miłości bliźniego dla tey nieszczęśliwey kobiety doniosł do redakcyi Gazety Krakowskiey.

Jmć X. Romuald Michalski Franciszkan, iadąc do Krakowa zginęła mu w drodze Sporta z brewiarzem, dyurnalikiem, pugilaresem i innemi drobiazgami. Ktoby ią znalazł uprasza aby oddał do Jmć X. Gwardyana XX. Franciszkanow w Krakowie, a tam odbierze przyzwoitą nadgrodę.